

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Katarzyna Bakalarczyk-Kielak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2017 roku we W.

sprawy z odwołania ubezpieczonego M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 02 czerwca 2016 roku, Znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 02 czerwca 2016 roku, Znak: (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 24 stycznia 2016 roku do 18 marca 2016 roku oraz odstępuje od zobowiązania ubezpieczonego do zwrotu na fundusz chorobowy pobranego zasiłku chorobowego w kwocie 2.785,75 złotych wraz z odsetkami w kwocie 47,35 złotych, łącznie 2.833,10 złotych;

II. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 czerwca 2016 r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., działając na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121 z późn. zm.) w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyńskiego (Dz.U. z 2016 r. poz. 372), odmówił ubezpieczonemu M. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r. Jednocześnie, w związku z pobraniem nienależnego zasiłku chorobowego za okres od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r. organ rentowy zobowiązał odwołującego się do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego na fundusz chorobowy w kwocie 2.785, 75 zł wraz z odsetkami w wysokości 47, 35 zł, łącznie 2.833, 10 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że z dokumentów przedstawionych w sprawie wynika, że w okresie od 1 lipca 2014 r. do 23 stycznia 2016 r., ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę, w Kancelarii http P. Sp. K. we W., przy ulicy (...). Następnie wystąpił z roszczeniem do I Inspektoratu ZUS o wypłatę zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia m.in. za okres od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r., przedkładając zwolnienia lekarskie. Organ rentowy zrealizował wypłatę świadczenia za w/w okres.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że od 1 stycznia 2016 r., ubezpieczony rozpoczął aplikację adwokacką i uczestniczył w zajęciach szkoleniowych i wykładach, m.in. w dniach: 18, 28 stycznia 2016 r., 1, 15, 29 lutego 2016 r. oraz 14 marca 2016 r. – co zostało potwierdzone przez Okręgową Radę Adwokacką pismem z dnia 18 kwietnia

2016 r. Nadto, lekarz prowadzący pismem z dnia 9 maja 2016 r. potwierdził, że w przypadku choroby ubezpieczonego przeciwwskazane jest statyczne i dynamiczne obciążanie kręgosłupa, dlatego przeciwwskazane było stanie lub nawet długie siedzenie.

Na podstawie w/w stanu faktycznego, zdaniem organu rentowego należy uznać, że uczestnicząc w zajęciach szkoleniowych i wykładach w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, odwołujący się wykorzystywał zwolnienie lekarskie w sposób niezgodny z jego celem.

Ubezpieczony M. K. złożył odwołanie od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W. z dnia 2 czerwca 2016 r.

W uzasadnieniu swojego odwołania ubezpieczony przyznał, że począwszy od 1 stycznia 2016 r. jest członkiem Izby Adwokackiej we W., gdzie pobiera szkolenia jako aplikant adwokacki. Podniósł, że nie sposób zgodzić się z rozstrzygnięciem organu rentowego, w którym w/w fakt został potraktowany jako przesłanka odmówienia mu prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres.

Zdaniem ubezpieczonego, w żadnym wypadku nie należy utożsamiać odbywania aplikacji adwokackiej czyli pobierania nauki - z pracą zarobkową. Zwrócił uwagę, że stosunek zatrudnienia ustał z dniem 23 stycznia 2016 r., natomiast po tej dacie, a w okresie pobierania zasiłku, nie był nigdzie zatrudniony ani nie wykonywał żadnej pracy zarobkowej.

Odwołujący się wyjaśnił, że zajęcia na aplikacji adwokackiej odbywają się w formie warsztatów i wykładów, przy czym mają miejsce nie częściej niż raz w tygodniu. Są prowadzone w sposób nieformalny, pozwalający uczestnikom na dowolną liczbę przerw. Podniósł, że w żadnym wypadku nie należy ich rozumieć jako wysiłku, w szczególności fizycznego, który mógłby przełożyć się na pogorszenie jego stanu zdrowia. Wręcz przeciwnie, udział w zajęciach miał wpływ na poprawę jego samopoczucia psychicznego, a obecność w gronie rówieśników i starszych kolegów pozwoliła mu na szybszą akceptację jego stanu zdrowia.

Na poparcie swojego stanowiska, ubezpieczony odwołał się do wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu, który zapadł w dniu 4 lutego 2013 r., w sprawie o sygn. akt IV P 742/12 i w którym, Sąd ten stwierdził, że żaden przepis prawa nie wprowadza zakazu uczestniczenia w zajęciach na uczelni wyższej w czasie zwolnienia lekarskiego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych od jego uwzględnienia.

Uzasadniając swoje stanowisko ZUS wskazał, że ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji wynika, że w okresie od 1 lipca 2014 r. do 23 stycznia 2016 r., ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę, w Kancelarii http P. Sp. K. we W., przy ulicy (...). Następnie wystąpił z roszczeniem do I Inspektoratu ZUS o wypłatę zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia m.in. za okres od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r., przedkładając zwolnienia lekarskie. Organ rentowy zrealizował wypłatę świadczenia za w/w okres.

Kolejno wskazał, że w toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że od 1 stycznia 2016 r. ubezpieczony rozpoczął aplikację adwokacką i uczestniczył w zajęciach szkoleniowych i wykładach, m.in. w dniach 18, 28 stycznia 2016 r., 1, 15, 29 lutego 2016 r. oraz 14 marca 2016 r. – co zostało potwierdzone przez Okręgową Radę Adwokacką pismem z dnia 18 kwietnia 2016 r. Natomiast z informacji przekazanej przez lekarza leczącego wynika, że odwołujący podjął leczenie z powodu silnego zespołu bólowego kręgosłupa w odcinku lędźwiowym i jest sprawą oczywistą, że w tego typu jednostce chorobowej przeciwwskazane jest statyczne i dynamiczne obciążanie kręgosłupa, a zwolnienie lekarskie miało m.in. na celu odciążenie kręgosłupa, dlatego przeciwwskazane było stanie lub nawet długie siedzenie.

W tym stanie rzeczy, organ rentowy zajął stanowisko, że M. K. uczestnicząc w zajęciach i wykładach w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, wykorzystywał zwolnienie w sposób niezgodny z jego celem.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. K. ma 29 lat.

W okresie od 1 lipca 2014 r. do 23 stycznia 2016 r. odwołujący się pozostawał w stosunku pracy z Kancelarią http P. Sp. K. we W., która mieści się przy ulicy (...) we W..

Z dniem 1 stycznia 2016 r. ubezpieczony rozpoczął aplikację adwokacką w Okręgowej Radzie Adwokackiej we W..

(...) aplikantów w każdym roku szkoleniowym obejmują zajęcia w formie warsztatów, wykładów, ćwiczeń, wykładów stacjonarnych lub wyjazdowych, nie wyłączając praktyk objętych programem aplikacji.

Zajęcia odbywają się co do zasady raz w tygodniu lub rzadziej, obejmują jednorazowo cztery godziny lekcyjne (po 45 minut każda), pomiędzy którymi następuje jedna bądź dwie przerwy.

Zajęcia w ramach szkolenia są obowiązkowe, przy czym łączna liczba nieobecności nieusprawiedliwionych nie powinna przekroczyć 16 jednostek godzinowych.

Aplikacje każdy aplikant odbywa pod kierunkiem patrona.

W okresie od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r. ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim, w związku ze schorzeniami kręgosłupa. W polu 12 zwolnienia lekarskiego lekarz zaznaczył 2, co oznaczało, że chory może chodzić.

W w/w okresie organ rentowy zrealizował wypłatę zasiłku chorobowego na rzecz odwołującego.

Jednocześnie w okresie od 11 stycznia 2016 r. do 28 kwietnia 2016 r. ubezpieczony korzystał z pomocy specjalisty dr n. med. M. J..

W okresie orzeczonej niezdolności do pracy M. K. uczestniczył w zajęciach szkoleniowych na aplikacji adwokackiej, m.in. w dniach 18, 28 stycznia 2016 r., 1, 15, 29 lutego 2016 r. oraz 14 marca 2016 r. W tym czasie, ubezpieczony nie wykonywał żadnej pracy zarobkowej, także na podstawie umowy zlecenia.

Udział w zajęciach uchronił ubezpieczonego przed wykluczeniem społecznym i wpłynął pozytywnie na kondycję psychiczną ubezpieczonego. Udział w zajęciach nie przysparzał ubezpieczonemu dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa, z uwagi na dużą ilość przerw pomiędzy zajęciami. Dodatkowo tego typu działaniom ze strony ubezpieczonego nie sprzeciwiał się jego lekarz prowadzący.

Decyzją z dnia 2 czerwca 2016 r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., działając na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121 z późn. zm.) w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyńskiego (Dz.U. z 2016 r. poz. 372) odmówił ubezpieczonemu M. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r. Jednocześnie, w związku z pobraniem nienależnego zasiłku chorobowego za okres od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r. organ rentowy zobowiązał odwołującego do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego na fundusz chorobowy w kwocie 2,785, 75 zł wraz z odsetkami w wysokości 47, 35 zł, łącznie 2.833, 10 zł.

Dowód: - dokumentacja w aktach organu rentowego,

- przesłuchanie ubezpieczonego k. 25 .

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu w całości.

W niniejszym postępowaniu, M. K. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym przede wszystkim na dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego wraz z pismem Okręgowej Rady Adwokackiej z dnia 18 kwietnia 2016 r.

Nadto, Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania ubezpieczonego a w konsekwencji uznał, że jego zeznania są spójne, logiczne i mają odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym znajdującym się w aktach niniejszej sprawy.

Wobec decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 czerwca 2016r., rzeczą Sądu w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy ubezpieczony M. K. w okresie od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r. wykorzystywał zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem.

Tytułem wstępu należy wskazać na treść art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby macierzyństwa (Dz.U. z 2014 r. poz. 159), zgodnie z którym świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Po myśli art. 6 ust. 1 w/w ustawy zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Artykuł 17 ust. 1 cyt. ustawy stanowi, że ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny w celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Ust. 2 wskazuje z kolei, że zasiłek chorobowy nie przysługuje w przypadku, gdy zaświadczenie lekarskie zostało sfałszowane.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że wskazanie w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa dwie sytuacje (przesłanki) utraty prawa do zasiłku chorobowego mają charakter niezależny (odrębny). Prawo do świadczeń zostaje wyłączone w każdej sytuacji, gdy dochodzi do wykorzystywania zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem, bez potrzeby ustalania, czy takie niezgodne z celem wykorzystywanie zwolnienia miało charakter pracy zarobkowej, czy innych czynności, podejmowanych bez zarobkowego uzasadnienia.

W okolicznościach niniejszej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że brak jest podstaw do uznania, aby w okresie od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r. ubezpieczony wykorzystywał zwolnienie lekarskie w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem.

Należy więc ocenić jako pozbawioną racji argumentację organu rentowego, że ubezpieczony działał w sposób sprzeczny z celem i funkcją zwolnienia lekarskiego.

Jak wynika z ustaleń Sądu, w spornym okresie, ubezpieczony uczestniczył w obowiązkowych zajęciach na aplikacji adwokackiej, przy czym szkolenia odbywały się raz w tygodniu bądź rzadziej i trwały zazwyczaj przez 4 godziny lekcyjne, między którymi następowała jedna bądź dwie przerwy. W tych warunkach, ubezpieczony miał możliwość zmiany pozycji ciała a także swobodnego poruszania się, ponieważ w każdej chwili, jak zeznał, mógł opuścić zajęcia. Sąd miał na uwadze okoliczność, że ubezpieczony był jedynie biernym słuchaczem, natomiast jego udział w zajęciach w żaden sposób nie wpłynął negatywnie na jego stan zdrowia, a przede wszystkim nie pogłębił ujawnionego wcześniej schorzenia. Nie można przy tym utożsamiać jednostki czasowej 45 minut, po której następuje przerwa - z długotrwałym siedzeniem.

Z całą stanowczością, ubezpieczony nie podejmował działań, które utrudniałyby mu proces leczenia i rekonwalescencji. Wręcz przeciwnie, w trakcie przesłuchania wyjaśnił, że udział w zajęciach wpłynął pozytywnie na jego stan psychiczny a przede wszystkim uchronił go przed wykluczeniem społecznym.

Nadto, Sąd doszedł do przekonania, że postępowanie ubezpieczonego nie było sprzeczne z zaleceniami lekarza. Zwolnienie lekarskie zostało oznaczone kodem 2, tj. brakiem przeciwwskazań do chodzenia. Mając powyższe na uwadze, udział ubezpieczonego w szkoleniu nie był czynnikiem, który miał negatywny wpływ na jego leczenie i implikował konieczność przedłużania okresu niezdolności do pracy. Zresztą lekarz prowadzący nigdy nie wyrażał sprzeciwu co do uczestnictwa odwołującego się w zajęciach szkoleniowych, co rodzi domniemanie, że tego typu aktywność pozostawała bez związku przyczynowego dla stanu zdrowia ubezpieczonego.

Wreszcie należy mieć na uwadze, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, ubezpieczony nie podejmował żadnej pracy zarobkowej a stan ten utrzymywał się do maja 2016 r. Zajęcia na aplikacji nie stanowiły dochodu dla ubezpieczonego, a miały jedynie na celu podniesienie jego kwalifikacji zawodowych i poziomu dotychczasowej wiedzy.

Sąd podziela przy tym stanowisko Sąd Rejonowego wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 4 lutego 2013 r., sygn. akt IV P 742/12, że żaden przepis prawa nie wprowadza zakazu uczestniczenia w zajęciach na uczelni wyższej w czasie zwolnienia lekarskiego. Co więcej, jak słusznie podkreślił odwołujący się, zajęcia szkoleniowe na aplikacji są zdecydowanie mniej uciążliwe, aniżeli zajęcia dydaktyczne na uczelni wyższej.

W związku z powyższym, Sąd uwzględniając odwołanie ubezpieczonego, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W. z dnia 2 czerwca 2016 r., znak (...) - (...) w ten sposób, że przyznał M. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 24 stycznia 2016 r. do 18 marca 2016 r. oraz odstąpił od zobowiązania ubezpieczonego do zwrotu na fundusz chorobowy pobranego zasiłku chorobowego w kwocie 2.785, 75 zł wraz z odsetkami w kwocie 47, 35 zł, łącznie 2.833,10 zł.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II – gim sentencji wyroku, w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800). Koszty te wyniosły 360 zł (odwołanie wpłynęło 11 lipca 2016r.).

W punkcie III – cim sentencji wyroku, Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż zarówno ubezpieczony jak i organ rentowy zwolnieni są od obowiązku ich poniesienia – z mocy art. 94 i art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.